

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 grudnia 2018 r. M. C. wniósł przeciwko (...) W. K., B. (...) spółce jawnej z siedzibą w S. o zapłatę kwoty 1124,28 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 12 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Powód dochodzi należności odsetkowych wynikających z opłaconych po terminie faktur VAT. Nakazem zapłaty Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana podniosła, że płatność po terminie wynikała z późnego terminu dostarczenia faktur. Zgłosiła zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem, który wynosi 2 lata. Podniosła zarzut potrącenia kwoty 4.700 zł tytułem kary umownej.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 1 lutego 2008 roku strony zawarły umowę o świadczenie usług serwisowych w zakresie sprzętu i programowania komputerowego pozwanej, które powód świadczył za wynagrodzeniem. Stawka wynagrodzenia powoda za wykonane usługi (opata abonamentowa) była ryczałtowa, na postawie aneksów ulegała ona zmianie. Powód z tytułu świadczonych na rzecz pozwanej usług wystawiał faktury VAT, które doręczał pozwanej również drogą elektroniczną. Termin płatności wynosił 14 dni.

Niezależnie od usług informatycznych powód dostarczał pozwanej sprzęt komputerowy, wraz z dostawą sprzedanego na rzecz pozwanej towaru przekazywał fakturę VAT, z której wynikał termin płatności, licząc od daty dostarczenia sprzętu.

Po jakimś czasie pozwana zaczęła zalegać z zapłatą faktur. Powód monitował, również drogą elektroniczną, o uiszczenie zaległości.

Pozwana część faktur opłaciła po terminie, a wysokość naliczonych do dnia zapłaty odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych wynosi 1.124,28 zł.

Części faktur pozwana w ogóle nie uiszczała, w związku z czym pozwany dnia 18 października 2019 roku wniósł przeciwko pozwanej powództwo do tut. Sądu o zapłatę kwoty 14.670 zł z tytułu nieopłaconych na jego rzecz faktur. Pozwana w sprzeciwie o nakazu zapłaty zgłosiła m.in. zarzut potrącenia z roszczeniem powoda kwoty 4.700 zł tytułem kary umownej. Strony w sprawie akt X GC 1744/19 upr w dniu 5 marca 2020 roku zawarły ugodę sądową, na mocy której:

1. Pozwana (...) W.K., B. (...) spółka jawna z siedzibą w S. zobowiązuje się zapłacić na rzecz powoda M. C. kwotę 14.699,45 zł (czternaście tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści pięć groszy), przy czym płatność całej należności nastąpi w dwóch ratach;

a) pierwsza rata w wysokości 10.000 zł płatna do dnia 15 marca 2020 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych w przypadku opóźnienia w płatności,

b) druga rata w wysokości 4.699,45 zł płatna do dnia 30 kwietnia 2020 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych w przypadku opóźnienia w płatności.

2. Koszty postępowania znoszą się wzajemnie.

3. Strony zgodnie oświadczają, że na zawarcie ugody tej treści wyrażają zgodę i że niniejsza ugoda **w całości wyczerpuje wzajemne roszczenia stron zgłoszone przed Sądem Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie w sprawie o sygn. akt X GC 1744/19 upr** i ostatecznie kończy spór pomiędzy stronami, a strony zgodnie wnoszą o umorzenie postępowania w tej sprawie.

Postanowieniem sąd umorzył postępowanie w sprawie wobec zawarcia ugody sądowej.

Pozwana nie zapłaciła odsetek ujętych w nocie z dnia 8 listopada 2019 roku z tytułu opłaconych po terminie faktur.

Dowód:

- dokumenty w aktach X GC 1744/19, w tym pozew, postanowienie, ugoda;
- faktury, dokumenty przelewu k. 22 i nast.
- nota zbiorcza k. 99- 101;
- umowa k. 118;-
- przesłuchanie stron k. 162 – 164;

Stan faktyczny ustalono w oparciu o złożone przez strony dokumenty prywatne w postaci umowy, faktur VAT, wezwania do zapłaty, dokumenty przelewu oraz wydruki korespondencji mailowej pomiędzy stronami. Autentyczność tych dokumentów nie były kwestionowane przez strony, które częściowo wyprowadzały tylko odmienne wnioski. Sąd bazował także na dokumentach w aktach sprawy X GC 1744/19. Jako szczerze ocenił sąd zeznania powoda, gdyż znajdują one odzwierciedlenie w dokumentacji , a zeznania przedstawiciela pozwanej w zakresie, w jakim znajdują potwierdzenie w wiarygodnym materiale dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Roszczenie powoda o zapłatę odsetek znajduje podstawę prawną w treści art. 7 ust. 1 w zw. z art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, zgodnie z którym w transakcjach handlowych - z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie,

co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Powód bowiem świadczył usługi informatyczne, opłata abonamentowa i termin zapłaty była pozwanej znana, wynikała z umowy i aneksów. Powód wykazał , że dostarczył faktury , gdyż pozwana opłaciła je, choć z opóźnieniem. Jako logiczne sąd ocenił zeznania powoda, że wraz z dostarczonym sprzętem komputerowym, często o znacznej wartości , powód dostarczał faktury sprzedaży. Zeznania przedstawiciela pozwanej, że otrzymywała faktury z opóźnieniem , stąd zapłata następowała po terminie, nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż dotyczyły one wynagrodzenia powoda za comiesięczne usługi informatyczne oraz sprzedany sprzęt. Powód wysłał pozwanej faktury mailem, monitował pozwaną , wreszcie wysłał notę zbiorczą. Wobec szczegółowego przytoczenia w pozwie (k. 5 i nast. akt sprawy) numerów faktur, kwot , terminów płatności oraz wysokości roszczeń odsetkowych zbędne jest powielanie zasadności naliczenia odsetek w treści uzasadnienia, sąd przyjmuje je za własne bez potrzeby szczegółowego przytaczania. Podobnie nie zasługuje na uwzględnienie zarzut przedawnienia. Termin 2 letni przedawnienia dotyczy sytuacji, gdy

faktury nie zostały opłacone, bowiem roszczenie o odsetki przedawnia się najpóźniej z należnością główną. W sytuacji opłacenia należności ze spornych faktur po terminie, roszczenie odsetkowe ulega przedawnieniu w terminie 3-letnim (art. 118 k.c.). W tym zakresie również jako własne sąd przyjmuje słuszne wywody pełnomocnika powódki na tle uchwały SN z dnia 26.01.200 5 r. III CZP 42/04.

Analiza akt sprawy X GC 1744/19 prowadzi do wniosku, że roszczenie odsetkowe zgłoszone niniejszym pozwem nie było objęte pozwem w przywołanej sprawie , ani przedmiotem ugody sądowej, natomiast zgłoszony zarzut potrącenia kwoty 4700 zł objęty był treścią tamtej ugody i w związku z tym nie mógł być już podnoszony w postępowaniu niniejszym, niezależnie od jego bezzasadności.

Od kwoty orzeczonej w punkcie I sentencji zasądzono zgodnie z żądaniem dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie w w transakcjach handlowych.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powódkę koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej adekwatnie do wartości sporu , opłata od pełnomocnictwa - 17 zł, opłata od pozwu w kwocie 100 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)